

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Martinem Kopou ve věci

žalobce: **M. K.**
státní příslušnost:
t. č. pobytem

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky**
se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 7. 2021, č. j. OAM-348/ZA-ZA11-ZA20-2021

takto:

- I. Žaloba *se zamítá*.
- II. Žalobce *nemá právo* na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému *se nepřiznává* náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Podstata věci

1. Předmětem sporu je zákonnost rozhodnutí žalovaného o zastavení řízení o opakovaně podané žádosti žalobce o mezinárodní ochranu. Krajský soud se musel vypořádat s tím, zda skutečnosti, které žalobce uváděl v nové žádosti (obavy z lidí, kteří mu dělají problémy v souvislosti s homosexuální orientací, kterou přisuzují jeho synovi), neměly žalovaného vést k opětovnému meritornímu posouzení této žádosti.

II. Rozhodnutí žalovaného a související skutkové okolnosti

2. První žádost o mezinárodní ochranu žalobce podal v srpnu 2020. V rámci řízení o ní uvedl, že z Gruzie vycestoval, protože mu sousedé vyhrožují. Začalo to tím, že jeho starší syn přivedl domů kamaráda, sousedé ho viděli a tvrdili, že je gay. Syna o jeho kamaráda zbili. Jakmile jim žalobce přišel na pomoc, začala rvačka. Žalobce pak z tohoto důvodu měl i další problémy. Několikrát ho zbili a vyhrožovali mu zbraní. Pak mu na auto rtěnkou napsali sprostá slova, podpálili mu dům a rozbili obchod. Otec žalobce se jednou obrátil i na policii, která ale nic neudělala. Žalobcův syn pak nevycházel z domu. Musel vyhledat psychologickou pomoc.
3. Žalovaný v říjnu 2020 tuto žádost zamítl jako zjevně nedůvodnou. Gruzie je na seznamu bezpečných zemí původu a žalobce domněnku bezpečnosti nevyvrátil. Žalovaný zdůraznil zejména to, že žalobce nevyužil dostupné možnosti vnitřní ochrany. Řízení o žalobě podané proti tomuto rozhodnutí Krajský soud v Brně zastavil usnesením ze dne 5. 3. 2021, č. j. 41 Az 76/2020-32.
4. Dne 24. 5. 2021 podal žalobce opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany v ČR. V rámci poskytnutí údajů k této žádosti uvedl, že žádá ze stejných důvodů, jaké uváděl v předchozím řízení. Jeho starší syn si přivedl domů kamaráda. Viděli to sousedé a od té doby o něm tvrdí, že je gay. Žalobci začali vyhrožovat.
5. Žalovaný rozhodnutím ze dne 8. 7. 2021, č. j. OAM-348/ZA-ZA11-ZA20-2021 („rozhodnutí žalovaného“) zastavil řízení podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu („zákon o azylu“). Žádost žalobce shledal nepřipustnou podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, protože ji žalobce podal opakovaně ze stejných důvodů.
6. Při posuzování druhé žádosti o mezinárodní ochranu žalovaný shromáždil informace o politické a bezpečnostní situaci a stavu dodržování lidských práv v Gruzii. Konkrétně se jedná o zprávu *Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu* z listopadu 2020.
7. Žalovaný ve svém rozhodnutí konstatoval, že žalobce při nynější žádosti pouze odkázal na již sdělené důvody podání žádosti v předchozím řízení. Žalovaný neshledal, že by žalobce uvedl, nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které bez zavinění žalobce nebyly předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím řízení. Závěrem žalovaný s odkazem na shromážděné informace o zemi původu uvedl, že od doby meritorního posouzení první žádosti žalobce nedošlo v Gruzii k žádné zásadní změně bezpečnostní či politické situace, která by mohla založit důvod pro opětovné meritorní posouzení žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany.

II. Žaloba a vyjádření žalovaného

8. Žalobce namítá, že v jeho případě existují důvody pro udělení mezinárodní ochrany podle § 14a zákona o azylu. Zopakoval, že mu vyhrožují sousedé, protože si myslí, že jeho syn je gay. Jeho syna i samotného žalobce napadli. Synovi dokonce násilím oholili hlavu. Žalobce podával na policii trestní oznámení, policie ale nijak nezasáhla. Žalobci vyhrožují smrtí. Žalovaný pochybil tím, že se ve svém rozhodnutí nezabýval problémy s homofobií v Gruzii ani otázkou reálné dostupnosti vnitřní ochrany. Tím pádem nezjistil stav věci tak, aby o něm nebyly pochybnosti.
9. Žalovaný považuje žalobní námitky za nedůvodné. Neshledal důvody pro opakované meritorní posouzení žádosti žalobce o mezinárodní ochranu, neboť neuvedl žádnou novou skutečnost ve smyslu zákona o azylu, která by odůvodňovala opětovné hodnocení důvodů

jeho odchodu z vlasti a obav z návratu. Žalobce opakovaně žádá o mezinárodní ochranu jenom proto, aby si v ČR legalizoval pobyt.

III. Posouzení věci krajským soudem

10. Žaloba je přípustná. Podala ji oprávněná osoba včas. Krajský soud ve věci rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní („s. ř. s“) bez nařízení ústního jednání. Žalovaný s tímto postupem souhlasil a žalobce nevyjádřil svůj nesouhlas.
11. Žaloba *není důvodná*.
12. Krajský soud úvodem předesílá, že v tomto řízení není vůbec ve hře otázka, zda žalobce splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany. Žalobce podal již druhou žádost o mezinárodní ochranu. Úkolem krajského soudu proto bylo jen přezkoumat, zda žalovaný tuto opakovanou žádost správně vyhodnotil jako nepřipustnou a zda ji neměl znovu věcně posoudit.
13. Podmínky přípustnosti opakované žádosti o mezinárodní ochranu vymezuje § 11a odst. 1 zákona o azylu. Při hodnocení, zda je opakovaná žádost přípustná, musí žalovaný posoudit, zda (a) cizinec uvedl (nebo se objevily) nové skutečnosti nebo zjištění, které (b) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a (c) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a. Podle § 10a odst. 2 zákona o azylu pak platí, že se v případě nepřipustnosti žádosti o udělení mezinárodní ochrany neposuzuje, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany.
14. K přípustnosti opakované žádosti o mezinárodní ochranu se blíže vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011-96. Uvedl, že přípustnost opakované žádosti je třeba posuzovat z pohledu existence možných nových skutečností a zjištění jak z pohledu azylu, tak z pohledu doplňkové ochrany. V této souvislosti upozornil, že i opakovaná žádost, která formálně neuvádí nové skutečnosti či důvody, může splňovat podmínku přípustnosti, jestliže se od předcházejícího pravomocného rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany zásadním způsobem změnila situace v zemi původu a tato změna by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany (viz bod 18 citovaného rozsudku).
15. Rozhodnutí žalovaného o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany pak musí obsahovat odůvodnění o tom, že „1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Správnost těchto závěrů správního orgánu podléhá v plném rozsahu kognici správních soudů v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany“ (bod 19 citovaného rozsudku).
16. Rozhodnutí žalovaného těmto požadavkům vyhovuje. *Žalobce v řízení o své opakované žádosti neuvedl žádné nové skutečnosti*. Obavy z jednání sousedů, resp. dalších soukromých osob související s domnělou homosexuální orientací jeho syna, žalobce uváděl jako důvod žádosti o mezinárodní ochranu již v předchozím řízení. Žalovaný je však neshledal

důvodnými, protože žalobce neprokázal, že by se v jeho případě neuplatnila domněnka dostupnosti vnitrostátních prostředků ochrany před jednáním soukromých osob, kterého se obává. Nyní však žalobce uvádí naprosto stejné důvody své opakované žádosti, což i sám přiznal při poskytnutí údajů k žádosti. Žalovaný proto jeho žádost nemusel znovu meritorně posuzovat.

17. Námitky žalobce míří mimo terč. Žalovaný nyní neměl povinnost se otázkou dostupnosti vnitřní ochrany v kontextu homofobie zabývat. Žalobce totiž v této souvislosti neuvedl žádnou novou skutečnost. Tuto námitku měl žalobce vznést v předchozím soudním řízení. Nyní proto žalovanému nelze vyčítat, že se danou otázkou nezabýval.
18. Lze uzavřít, že žalovaný postupoval správně, pokud skutečnosti, které žalobce uváděl v novém řízení, nepovažoval za důvod pro nové meritorní posouzení jeho žádosti o mezinárodní ochranu. Tyto skutečnosti nesplňují podmínky podle § 11a odst. 1 zákona o azylu. Rozhodnutí o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti proto odpovídá zákonu.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

19. Krajský soud posoudil žalobní námitky jako nedůvodné. Proto žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
20. O návrhu na přiznání odkladného účinku krajský soud samostatně nerozhodl, protože bezodkladně rozhodl ve věci samé. Žalobci již nezasílal vyjádření žalovaného k žalobě. Oproti rozhodnutí žalovaného neobsahovalo žádnou novou argumentaci. Právo žalobce na kontradiktornost řízení proto nevyžadovalo, aby mu krajský soud vyjádření žalovaného přeposílal k replice.
21. Neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady řízení nevznikly (§ 60 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. *Pokud kasační stížnost proti tomuto rozsudku nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele, Nejvyšší správní soud ji odmítne pro nepřijatelnost.* V řízení o kasační stížnosti musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 9. září 2021

Martin Kopa, v. r.
samosoudce